

17-12- ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου,
Ἄρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς
νήσου Ζακύνθου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέντραξα, ισπῶμεν Σπίχους σ', καὶ
ψάλλομεν Σπιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἅγίου.
Ὕχος β'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕχος ~~πᾶ~~ Δι

Κυριε ε ε κεκραξα προς σε ει ει
ει σα α ακουσο ον μου ει σα α κουου
σον μου Κυ υ ρι ι ι ε ⁶ Κυ ρι ε
ε κεκραξα προς σε ει ει ει σα α ακου
σο ον μου ^Δ προο οσχες τη φωω νη η τηης
δε ε ε η ηη σε ε ω ω ως μου ⁶ εν
τω κεκραγε ε ναι αι αι με προς σε ε ε
ει σα α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
ι ε ^Δ

Ἄκατευ θιν θη τω η προσε ευ χη η η μου

Ἄως θιν υ μι α μα α ε ε ε νω ω ω πι

Ἄο ον σου **Ἄ** ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου

θιν σι ι α ε σπε ρι νη η η **Ἄ** ει σα α

κου σο ον μου ου **Ku** υ υ ρι ι ι ι

ε **Ἄ**

Ἄ εν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης **Ku** ρι ε **Ku** ρι ε **Ἄ** τις υ πο στη σε

ται **Ἄ** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν **Ἄ**

Δεῦτε ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζαχυνθίων
συμφώνως, ὑμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς
ἔκλαμπρον, ὑμεῖς ποιμένα καλὸν καὶ
σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ

καταξιώσαντι, ἄμφω πλουτῆσαι λαμπράν,
σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου
καὶ τοῦτον, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἄ
Ἐ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε Ἄ υ πε μει νεν η ψυ
χη μου εις τον λόγον σου Ἄ ηλ πι σεν η ψυ
χη μου ε πι τον Κυ ρι ον Ἄ

Δεῦτε ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζακυνθίων
συμφώνως, Ὅμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς
ἔκλαμπρον, Ὅμεῖς ποιμένα καλὸν καὶ
σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ
καταξιώσαντι, ἄμφω πλουτῆσαι λαμπράν,
σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου
καὶ τοῦτον, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἄ
Ἐ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος Ἄ α πο φυ λα κης πρω ι ας Ἄ ελ

πι σατω Ισ ρα ηλ ε πιτον Κυ ρι ον

”Εφης Παγκρατίω Ἱερεῖ, πτῶσιν ἐκ χειρῶν
θείου Ἀρτου, Ἱερουργοῦντί ποτε, σφόδρα
νουθετῶν αὐτὸν θείοις προσέχειν καλῶς· ὁ δὲ
ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν
δοθεῖσάν σοι, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου
ἐνθέων· ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκεῦός
σε ἥγήσατο θεόπνευστε.

Δ ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος **Δ** και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις **Δ** και

αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα ηλ **Δ** εκ πα

σων **ν** των α νο μι ων αυ του **Δ**

”Εφης Παγκρατίω Ἱερεῖ, πτῶσιν ἐκ χειρῶν
θείου Ἀρτου, Ἱερουργοῦντί ποτε, σφόδρα
νουθετῶν αὐτὸν θείοις προσέχειν καλῶς· ὁ δὲ
ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν
δοθεῖσάν σοι, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου
ἐνθέων· ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκεῦός

σε ἥγήσατο θεόπνευστε.

Ἄλι νει τε τον Κυρι ον παν τα τα
ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν
τες οι οι λα α οι

“Οτε σου τὸ πνεῦμα τὸ σεπτόν, ἀμεμπτον
τῷ κτίστῃ ἀπέδως, πρὸς οὐρανίους σκηνάς, τότε
σου τὸ ἄγιον σκῆνος κατέλιπες, ἐπὶ γῆς
θαυματόβρυτον· καὶ νῦν ἐν Ζακύνθῳ,
θαυμαστῶς ἀπόκειται, τῷ θεοσέπτῳ Ναῷ, ἀεὶ¹
πολιτῶν προστατεῦον, τούτων ἐκπληροῦν τὰς
αἰτήσεις, πάντοτε ἐν πᾶσιν ὡς πανθαύμαστε.

Οτι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας και η α λη θει α
του Κυρι ου με ε νει εις τον αι ω ω να

“Ωφθης ἥγουμένῳ Δανιήλ, ὁφθαλμοφανῶς
ἐν τεμένει, ἐκτὸς σῆς λάρνακος, πάντα ἀφελῶν
αὗτοῦ, τὸν δισταγμόν τῆς ψυχῆς· αὐτοψεὶ γὰρ

έώρακε, θυτῶν λευκοφόρων, μέσον σε
ίσταμενον, καὶ διακόνων λαμπρῶν, οἵα
λειτουργούντων σοι μάκαρ, ως ἀρχιερεῖ ἐν τῷ
βίῳ, θεοπρεπεστάτῳ Διονύσιε.

Δόξα... Ὁχος πλ. β'.

Ὁχος λπ̄ πα

π π
κε ε Δο ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι

ι ι και αι αι γι υι ω Δ και Α γι ι ω

π π

Πνευ μα α α τι

π π Δ
Του δι δα σκαα λουου ου Χριστου
εν Ευ αγ γε λι ω α κου σας λε ε ε

γο ο ο ον τος εν του τω γνω ω σο ο ον

ται αι αι πα α αν τες ο τι ε μοι μα θη ται

ε ε στε ε αν α γα πη νε χη τε εν α αλ

λη λοις ευ και ρως τω ερ γω ω μα α α θη

της α νε δει χθη ης δο ο κι ι μος α γι

ω ω ω ω τα α τε Παα α α τερ π τον
 γαρ πι κρωθα να α ατωτουβι ι ου στε ρη
 η σαν τα Ρ Κωνσταν τι ι νο ο ονσου τον
 γνησιον συ υ υ υγγο ο νον γλυ κυ τα
 α τοι οι οις σου ου ου τρο ο ποις υ πε δε
 ξω ω ω γλυ κυ υ υ θυ υ υ με Ρ θυ
 μου δι ω κον των τον δε ρυ σα α με ε ε
 νος Ρ εν α πο κρυ φω τη ρη η η η σας Ρ
 και αν τι ι θα α να α α του ου Ρ το ζη
 ην α α αν τα πε ε ε δωω ω ω κας π ερ
 γον ο ον τως πα ρα α α α α δο ο ο ο

ο ζον ^γ και αι υ περ φυ υ σιν ειρ γα α
 σω ω ω μνη σι ^ι ^ι θε ε ε ε ε ^σ ^Δ τοις
 πε ρασι πο λυ θρυ υ λη η η τον και ψυ
 χη η η ης γε ε εν ναι αι αι ας και φι
 λο θε ε ου ου ου αν τα α α ^{ξι} ^ι ^ι ^ι ον
 δι ο παρ ρη σι αν ε χων προς Κυ ρι ^ι
 ον ^σ ^Δ ε ρα αρ χα πα νε ε ευ φη η
 η με ^χ εκ τε νως ^ι κε ε τε ε ευ
 ε ει ρη η νη η ην πλου ου σι ^ι ^ι ^ι
 αν ^σ ^Δ δω ρη θη η ναι τη πο ο ο ο ο οο
 λει ει ει σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου χ τη α γλα ο φα νως
 εκ τε ε ε λου ου ου ση η την λαμ πραν
 και πα νε ε ο ορ τον μη η η μη η η
 ηνσου π

Καὶ νῦν... Προεόρπιν.
Ὕχος πλ. β'.

π ^π καὶ αἱ νῦ συ συ ν καὶ α α εἰ ^Δ καὶ εἰς τοὺς
 αἱ αἱ ω ω ω ναὶ τῶν αἱ αἱ ω ω νων
 α α α μην π
 π ^π πη η λαὶ αἱ ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι
 ζου ^η η Α μνα αὶ γα αρ η η η κει ει ^Δ δη
 εμ βρυ ον φε ε ρου σα α Χρι ι ι στον π
 Φα ατ νη η δε ε ε υ υ πο ο δε χου ^Δ
 τον τω λο γω λυ υ σα α αν τα της α
 λο ο ο γου πρα α α ζε ε ε ε ε ως ^Δ δη
 η μα ας τοὺς γη η γε ε ε νεις π Ποι με

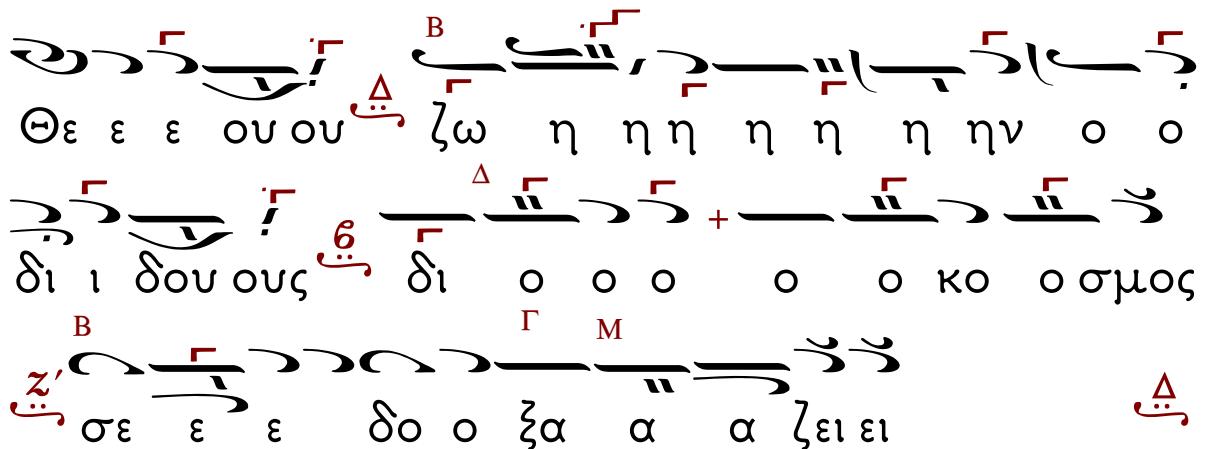
ε νε ε ες α α α γρα αυ λουν τες ^π μαρ
 τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο
 φρι ι ι κτον ^π και Μα α γοι εκ Περ σι
 ι ι ι δος ^Δ χρυσον και λι βα α α νο ο
 ον και αι σμυ ^π υ υ ρυ ναν ^Δ τω βα σι λει ει προ
 σα α ξα α α τε ^π ο τι ω ω ω φθη
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^Δ εκ Παρ θε ε ε
 νου ου Μη η η τρος ^π ον περ και κυ ψα σα
 δου λι ι κως ^π η Μη τηρ προ ο ο σε κυ υ υ
 νη η η σε ^π και προ σε φθεγ ξα το τω εν
 α γκα α λαις α α αυ της ^π Πω ω ως ^χ ^{z'}

ε ε ε νε σπα α α ρη η η ης μοι ^Δ θη
 πως μοι ε ε ε νε ε ε φυ υ υ υ ης
 ο λυ τρω τη η ης μου και αι αι Θε ε ε ε
 ο ο ο ο ος ^Δ ^Θ

Εἰσοδὸς, Φῶς ἵλαρὸν.

Ἐχος Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ς υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και
 α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ξι
 ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι ε ε

 Θε ε ε ου ου ζω η ηη η η η η η ην ο ο
 δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄγιος πᾶς Νη

Δός με δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον παντες οι δουσυ λοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
 οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. Δός με δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον παντες οι δουσυ λοι Κυ ρι ι
 ου που ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
 Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
 Ἡχος δ'.

Ἡχος δὲ Δι

Χ Δ Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου
 Δ εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
 (Δις) Ζ ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Χ Ζ Κυ ρι ος ει σα κου σε ταιαι μου
 Ζ εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.
Ὕχος Λ Πά

$\overset{\pi}{\chi}$ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
 ξει με $\overset{\Delta}{\delta}$ πασας τας η με ρας της ζω ης μου $\overset{\pi}{\chi}$
 (Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: $\overset{\pi}{\chi}$ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
 τα δι ω ξει με $\overset{\Delta}{\delta}$ πασας τας η με ρας της ζω
 η ης μου $\overset{\pi}{\chi}$ ου ου $\overset{\pi}{\chi}$

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
Ὕχος πᾶ — Κε^Ω

Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον
με νι και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις
με (Δίς) χ^Ω
με ρ^Ω

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὰ ὄρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Θε ος εν τω ο νο μα τι
σουσωσον με νι και εν τη δυνα μει σου κρι
νει ει ει εις με ε ε χ^Ω
με ρ^Ω

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος λαΒού

χ Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου ά του ποι η σαν τος ά τον ου ρα νο ον και
 την γην

Στίχ. Ὑρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
 ὅθεν ἕξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. χ
 ά Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου ά του ποι η σαν τος ά τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς ἡ

Ἄτομο ε
 λε ο ος σου προφῆτα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
 λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Θε ος αν τι λη η πτωρ
 μου ει ει ἀτο ε λε ο ος σου προφῆτα ασει με ε
 ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογὴ)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θυητὸς ὃς εἴδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ
χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς, τιμιωτέρα δὲ
ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ
οὐδὲν πονηρόν, εὔγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοῖς
ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡς
τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος,
ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοι μοι
ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ
Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ
σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ
ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλὴ καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες
εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν, νοήσατε τοίνυν

άκακοι πανουργίαν, οι δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἔβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ, μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου. Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες, πάντα εὔθεα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἔξολεῖται, χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται, ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾶ σοφίαν, τελειότης εὔθεων δόδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, οὐκ ὡφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ὁρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρθοτομεῖ δόδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ὁρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὅλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλλυται. Δίκαιος ἐκ θύρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς, ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ

εύθέων ύψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἥγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἦ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὁρεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ὄκακον, τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ψάλλομεν
Τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος α'.

χ ^Μ π
^π Τω μα ται ο φρο νι βι ω α πο τα
 ξα με ε νος του πο λυ πλα νου ου κο ο ο σμου π
 ε ξω ε γε νου θε ο ο λη η πτε υ και α
 πλε ε τω ω πο ο θω υ τω Χρι στω η
 η κο λου ου ου θη η η σας π ο που γαρ
 Θε ος ο πο θου με ε νος κο σμος ο ο λος κα

τα πε ε φρο ο ο νη η η ται ^π_φ δι ο ε
 ρη μι κως τον βι ον α γειν η ρε τι ι σας ^π_φ και
 εν σω μα τι ως α σω ω μα τος πο
 ο λι τε ε ευ ε ε σθαι ^π_φ η μιν δε α
 στηρνε ο φα νης τυ υγχα α α νεις ^π_φ μαρ μα
 ρυ γαις ευ σε βει ας δι ι α α λααμ πων
 και ψυ χας των πι στως σε υ μνου ου ουν τω
 ων ^π_φ ω τι ζων εν πνε ευ μα τι α ξι
 υ υ υ υ μνη η η τε ε ε ε ^π_φ

Πλαγίου Τετάρτου, Χορωδιακά.

Ὕχος λαϊ Νη

χ ^N γ
Δ Κυ ρι ε ε λε ησον ⁶ λ
β
λ ^B Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ λ
κ
Δ λ ^Δ Κυ ρι ε ε λε ησον ⁶ λ
ε λ
λ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ λ
Δ λ
Δ λ ^Δ Κυ ρι ε ε λε ησον ⁶ λ
ε λ
λ ^Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε ⁶ λ
ε λ
λ ^Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε ^Δ λ
Δ λ
Δ λ ^Δ Πα ρασχου ου Κυ ρι ε ^Δ λ
ε λ
λ ^Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε ⁶ λ
ε λ
λ ^Δ Πα ρασχου Κυ ρι ε ⁶ λ

⁶_λ **Π**α ρασχου **K**υ ρι ε ⁶_λ

⁶_λ **Y** περ α γι α Θε ο το κε ⁶_λ σωσονη

μας **Δ**

^χ **C**οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι **κ**υ **υ**

υ υ ρι ε ⁶_λ

⁶_λ **Δ** μην ⁶_λ

ΤΗΧΟΣ ληφτός Έναρμόνιος

^π_χ **K**υ ρι ε ε ε λε ε η σον **π**

^π_χ **K**υ ρι ε ε λε η σον **η**

^π_χ **K**υ υ ρι ε ε λε η η σον ^χ_η

^π_χ **K**υ ρι ε ε ε λε ε η η σον ^χ_η

Χριστοῦ ρι ε ε λε ε ε η σον δ
 Δ Παρασχου Κυρι ε δ
 Δ Παρασχου Κυρι ε ν
 Ν Παρασχου Κυρι ε χ
 Χριστοῦ ρι ε δ
 Δ Παρασχου Κυρι ε δ
 Δ Παρασχου Κυρι ε δ
 Δ Παρασχου Κυρι ε δ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

χ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 6 Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 6 B Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σον ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α' 6

π Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ον Κυ ρι
 ε ε λε ε η σον π

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἄχος πᾶν — Κε

Ἄχος πᾶν — Κε
 θεοτόκε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε ρέ Χαίαι αι αι ρε ε ε πέ Κε χα ρι τω με
 ε νη η η η Μαα ρι ι ι α ρι ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ε ταα σουου πέ ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη ρι Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ξι ρι και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ρι ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σουου πέ ο ο ο ο ο τι ρι Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ρι τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

π
ς
ων

χ
ϙ

κ
πλουσι οι ε πτωχευ σαν και ε πει

να σαν ρι οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυρι ον

ν' ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου

χ
ϙ

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου.

Δ
κ
παν το ος α γα

θουου ουου ου ου ου

χ
ϙ

Εἰς τὸν Στίχον, Σπιχηρὰ προσόμοια.
Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπιῶν ἀληθῶς.

Ἄνθος ἐκ γῆς Ζακύνθου τερπνόν, ἀναβλαστῆσαν εὔωδίας τῆς χάριτος, ἐκχέει τὰς μυριπνόους, ταῖς διανοίαις πιστῶν, ὁ κλεινὸς Πατέρων Διονύσιος. Πηγή τε ἀέναος, τῶν ίάσεων πέφυκε, πέλαγος θεῖον, τῶν θαυμάτων ἀκένωτον. Ἐκκλησίας δέ, ὁ φωστὴρ ὁ λαμπρότατος, φέγγος φαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς πέρασι σήμερον, ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον, θερμῶς δοξάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἐστερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθείς, τὸν μιαιφόνον σου δμαίμονος δέξασθαι· καὶ τοῦτο δὴ εἰσοικίσας, μετὰ ἀδόλου στοργῆς, μυχοῖς ἐνδοτάτοις ἐγκατέκρυψας, χειρῶν ἐκρυόμενος, τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαράξαι, ἀπηνὴ ἀλιτήριον, ἐν οἰκήματι, ὡς κατώκεις πανόλβιε· τοῦτο δὲ ὅλον ἐπραξας πληρῶσαι βουλόμενος, τὴν ἐντολὴν τοῦ Δεσπότου, κακοποιοῦντας κελεύοντος, φιλεῖν δλοφύχως, καὶ πολλὴν ἀμνησικάκοις, χάριν παρέχοντος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ τῶν Στροφάδων φρουρός, καὶ μοναζόντων τῶν ἔκεī ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πειρατῶν ἀσεβῶν, κατὰ τῶν ὁσίων τὰ ὀρμήματα, ζητούντων ἐκάστοτε, ἔξαρπάσαι σπαράξαι τε, ἀναχαιτίζων, κραταιᾶ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον τῆς Μονῆς ἐνδεικνύμενος· ὅντως ἀκαταμάχητος, καὶ στῦλος καὶ στήριγμα, τῶν Ἱερῶς ἀσκουμένων, ὑπογραμμός τε σωτήριος, καὶ τύπος ὑπάρχων, Διονύσιε διό σε, νῦν μακαρίζουσι.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ^ν.

Ἡχος λαὸς Νη^ρ

Ἄδο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω λκ και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι ήλ
Ἄτων κλει νων προ πα το ο ο ρων τα ας α
ρε τας ἀ ε μι μη σω κατ ι ι χνος θε ε
σπε ε ε σι ι ι ι ε ἀ Α βρα αμ το φι
λο ξε ε νον Ι α κωβτε το ο α κα ακον και
Ι ω ω β το ο α α α με ε ε εμ πτον ἀ
Μω υ σε ως το ο α πλα αστον λκ και Δαυ
ιδ βα σι λε ω ω ως το ο πρα α α ον το

συμπα θε ες και φι ι λο ο ο στοο ο
 ορ γον **δι** δι ο Χρι στος και ζων τα και με
 τα α α σταν τα α σε ε **θε** θε ο ση μει ει
 αι αις και αι τε ε ε ρα α α σιν **δι** α
 φθονως ε δο ξα α σε ε **δι** και τη σε πτη
 Ε ε εκκλη η σι ι ι α ως α ρε των εν θε
 ε ε ω ων **θε** κει μη η λι ι ον πα α ρε
 ε ε θε ε ε ε το **δι** εν η ε στωω ω
 τες ψαλμι κωως βο ο ω ω ω με ε ε εν
 σοι **δι** την πο ο λι ινσου την ε νεγ κα με
 ε ε ε νην και πα α α σαν αλ λο δα πην

Ο ορ θο ο δο ο ο ζω ων ^Δ**λι**ταις προς Θε ον
 σου ου ου πρε ε σβει ει ει αις ⁶**λ** α α γι ε
 δι ι ι α φυ υ υ υ λα α α ατ
 τε **λ**

Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ^ν.
Προεόρπιον.

τὸν
 καὶ Καὶ νῦν υν καὶ α εἰ λ^β καὶ εις του ους
 αι αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην
 Υ πο ο δεξαιαι Βη θλε ε εμ Δ^Δ την του
 ου Θε ου Μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν Δ^γ φω ω
 ως γαρ το ο α α α α α δυ υ υ τον Δ^Δ
 ε πι σε εγενη η η η σαι η η η κει ει
 αγ γε ε λοι θα αυ μασα α τε εν ου ρα α
 νω ω γ^γ ανθρω ποι δο ζα ασα τε Ε πι ι
 τη η η ης γης Δ^γ μα γοι εκ Πε ερ σι ι

δος ⁶_λ το τρισσοκλεε ον δω ωρον προσκο μι
 σα α α α α τε ^γ_δ ποι με ε νε ες α α
 γραυ λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υ μνον
 με λω δη η η σα α α α τε ^Δ_δ πα α
 σα α πνο ο η ^{γ'}_τ αι νε σα α α α τω το ον
 παν του ου ουρ γε ε ε τη η η ην ^γ_δ

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἐλέησον ὁ Θεός, Ἐλέησον
Ἰσχυρός, Ἐλέησον Ἀθάνατος, Ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, Ἐλέησον, **Κύριε,** Ἐλέησον, **Κύριε,**
Ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

'Απολυτίκιον.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^Π
χ
π^q

Της Ζα κυν δου τον γο νον και Αι γι νης

τον προ ε δρον ^Δτον φρου ρον Μο νης τωνΣτρο φα α δων ^Δι ο νυ υ σι ον α παντες ^π^q

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο ων τες

προς αυ τον ει λι κρι νως ^πσαις λι ταις τουςτην σην μνη μην ε πι τε λου ουν τας ^Δσω ζε καιβο ων τας σοι ^πδο ξα τωσε δο ξα σαν τι Χριστωδο ξα τω σε δαν μα στω σαν τι ^Δδο ξα

τω δω ρη σα με νωσε η μιν πρε σβυν α κοι

η μη η τον ^π^q

Θεοτοκίον.

Δόξα... Καὶ νῦν... χ^π — — — — —
π^q Του Γα βρι ηλφθε γξα

μενουσοι Παρθε νε το χαι ρε Δ^Δσυν τη φω νη
ε σαρκου το οτων ο ολων Δεσποτης^π^q εν
σοιτη α γι α Κι βω τω Δ^Δ ως ε φη ο δι και ος
Δα βιδ Δ^Δ ε δειχ θης πλα τυ τε ρα των ου ρα
νων Δ^Δβα στα σα σα τον Κτιστην σου π^q δο ξα τω
ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θον
τι εκ σου Δ^Δ δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι
α του το ο κου ου σου ου ου ου

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἅμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν...,

Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **λ**αμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.